

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 529

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 23 iulie 2003

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
356.	— Lege privind înființarea, organizarea și funcționarea Institutului Cultural Român.....	19.	— Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei privind abrogarea Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 3/2001 pentru aprobarea Procedurii privind reglementarea abaterilor de energie în raport cu energia contractată de consumatorii eligibili.....
499.	— Decret pentru promulgarea Legii privind înființarea, organizarea și funcționarea Institutului Cultural Român.....		15
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		1.624/C. — Ordin al ministrului justiției privind aprobarea onorariilor maximele pentru serviciile prestate de executorii judecătorești.....	
850.	— Hotărâre privind interoperabilitatea sistemului de transport feroviar convențional din România cu sistemul de transport feroviar convențional transeuropean.....		15-16
	1-4		
	4		
	4-14		

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind înființarea, organizarea și funcționarea Institutului Cultural Român

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — (1) Se înființează Institutul Cultural Român, denumit în continuare *Institutul*, instituție publică de interes național, cu personalitate juridică, sub autoritatea Președintelui României, prin reorganizarea Fundației Culturale Române și a Editurii Fundației Culturale Române.

(2) Sediul Institutului este în municipiul București, aleea Alexandru nr. 38, sectorul 1.

(3) Institutul își desfășoară activitatea în conformitate cu dispozițiile legale.

(4) Institutul Cultural Român își propune inițierea, organizarea și dezvoltarea capacității asociative, de mobilizare și convergență în jurul unor proiecte culturale de interes național a tuturor acelor instituții și organizații neguvernamentale, asociații profesionale și uniuni de creație, a reprezentanților societății civile și a personalităților independente care pot contribui la îndeplinirea scopului și obiectivelor Institutului.

(5) Activitatea Institutului antrenează și include, sub diferite forme, personalități de prestigiu din țară și străinătate, apelând la specialiști și coordonatori de proiecte cu experiență, instituționalizând un parteneriat activ cu societatea civilă, pentru realizarea de acțiuni și de evenimente în spiritul european al comunicării culturale.

Art. 2. — Institutul are drept scop reprezentarea, promovarea și protejarea culturii și civilizației naționale în țară și în străinătate.

Art. 3. — Institutul are următoarele obiective:

a) stimularea și promovarea valorilor naționale ale culturii, artei și științei;

b) susținerea circulației valorilor culturii și științei dinspre și înspre țară, consolidarea și amplificarea, sub diferite forme, a relațiilor cu comunitățile românești de peste hotare;

c) favorizarea deschiderii spre celelalte culturi ale lumii și a receptării acestora în spațiul românesc;

d) susținerea valorilor „societății informaționale” și ale „societății cunoașterii”;

e) facilitarea dialogului și a colaborării atât a personalităților, cât și a comunităților culturale și științifice românești cu parteneri din lumea întreagă;

f) cercetarea și evaluarea fenomenului cultural național și a perspectivelor sale;

g) realizarea de studii, analize, cercetări, proiecte și programe privind accesul la cultură și educație, în parteneriat cu instituții publice și organizații neguvernamentale;

h) conceperea de proiecte și dezvoltarea de programe și schimburi cu caracter cultural, artistic, științific, educativ, documentar, singur sau în cooperare cu Academia Română, instituții guvernamentale, uniuni de creatori, asociații profesionale, etnice sau religioase, cu alte organizații neguvernamentale, precum și cu persoane fizice din țară și din străinătate;

i) încurajarea educației tinerilor și adulților în spiritul respectului față de valorile culturale naționale și față de tradițiile naționale;

j) încurajarea creației tinerilor și stimularea talentelor tinere în cultură, știință și artă, acordarea de burse pentru studii în țară și în străinătate, de premii și diplome, precum și asigurarea altor forme de sprijin material;

k) dezvoltarea de activități specifice în beneficiul culturii, al civilizației naționale și al imaginii României în lume;

l) realizarea și editarea unor lucrări de referință din domeniile literaturii, artei și științei, de opere literare, precum și de publicații, singur sau în parteneriat cu instituții specializate din țară și din străinătate;

m) realizarea, în parteneriat cu instituții specializate, publice sau private, din România și din străinătate, a unor studii, analize și cercetări comparate în vederea elaborării de prognoze pentru diferite sectoare ale vieții sociale și culturale.

Art. 4. — Pentru îndeplinirea obiectivelor sale Institutul poate înființa, singur sau în asociere, în condițiile legii, agenți economici având caracter lucrativ, asociații și fundații și poate încheia convenții de colaborare cu persoane fizice sau juridice din țară și din străinătate.

Art. 5. — Conducerea Institutului este asigurată de:

a) Consiliul de conducere;

b) Comitetul director;

c) președintele Institutului.

Art. 6. — (1) Consiliul de conducere este organul deliberativ al Institutului și este format din 21 de membri.

(2) Consiliul de conducere este condus de președintele Institutului și are următoarea componență:

— președintele Institutului;

— un membru desemnat de Președintele României;

— un membru desemnat de primul-ministru;

— un secretar de stat desemnat de ministrul afacerilor externe, prin ordin;

— un secretar de stat desemnat de ministrul culturii și cultelor, prin ordin;

— un secretar de stat desemnat de ministrul educației, cercetării și tineretului, prin ordin;

— președintele Academiei Române sau un vicepreședinte desemnat de acesta;

— 14 membri numiți de Președintele României, dintre care 7 membri la propunerea asociațiilor și uniunilor de creatori și 7 membri la propunerea președintelui Institutului.

(3) Mandatul membrilor Consiliului de conducere este de 4 ani, cu posibilitatea reînnoirii.

(4) Președintele României este președinte de onoare al Institutului.

Art. 7. — (1) Consiliul de conducere are următoarele atribuții:

a) aprobă strategia, proiectele și programele de activitate ale Institutului, atât pe plan intern, cât și pe plan extern;

b) aprobă structura organizatorică și regulamentul de organizare și funcționare ale Institutului;

c) avizează structura organizatorică și funcțiile de conducere pentru institutele culturale românești din străinătate;

d) aprobă proiectul bugetului anual de venituri și cheltuieli, pe baza fundamentării Comitetului director, precum și execuția bugetară din anul anterior;

e) aprobă raportul Comitetului director privind descărcarea de gestiune a acestuia pentru perioada analizată;

f) avizează colaborarea cu organizații interne și internaționale, precum și afilierea la organizații internaționale.

(2) Consiliul de conducere poate delega unele dintre atribuțiile sale Comitetului director.

(3) În exercitarea atribuțiilor sale Consiliul de conducere adoptă hotărâri cu votul majorității membrilor prezenți.

Art. 8. — (1) Consiliul de conducere se întrunește semestrial în ședință ordinară, precum și în ședință extraordinară, ori de câte ori este necesar.

(2) Convocarea ședințelor ordinare ale Consiliului de conducere se face în scris, prin scrisoare recomandată sau fax, de către președintele Institutului, cu cel puțin 7 zile înainte de data ședinței, precizându-se data, ora și locul desfășurării și ordinea de zi a ședinței.

(3) Convocarea ședințelor extraordinare ale Consiliului de conducere se poate face la cererea Președintelui României, a președintelui Institutului sau a unei pătrimi din numărul total al membrilor. Convocarea se face nominal, prin orice mijloc de comunicare, precizându-se ordinea de zi, data, ora și locul desfășurării.

Art. 9. — (1) Consiliul de conducere este legal constituit în prezența majorității membrilor săi și adoptă hotărâri cu votul majorității membrilor prezenți.

(2) În cazul în care, la prima convocare, Consiliul de conducere nu este legal constituit, a doua convocare este organizată în decurs de două săptămâni, cu respectarea prevederilor prezentei legi, iar hotărârile vor fi adoptate cu votul majorității membrilor prezenți, oricare ar fi numărul acestora.

Art. 10. — (1) Comitetul director este organul care asigură conducerea executivă a activității curente a Institutului și este alcătuit din 7 membri, dintre care unul este președintele Institutului, iar 6 sunt membri numiți de acesta dintre coordonatorii departamentelor sau ai publicațiilor Institutului.

(2) Mandatul membrilor Comitetului director este de 4 ani, cu posibilitatea reînnoirii; membrii Comitetului director prezintă anual Consiliului de conducere raportul de activitate.

(3) Comitetul director adoptă decizii cu votul majorității membrilor săi.

(4) Comitetul director are următoarele atribuții:

a) asigură îndeplinirea hotărârilor Consiliului de conducere;

b) asigură realizarea strategiei și a programelor de activitate ale Institutului;

c) elaborează proiectul bugetului de venituri și cheltuieli și execuția bugetară pe anul anterior;

d) asigură realizarea proiectelor de parteneriat public-privat cu instituții din țară și din străinătate;

e) elaborează proiectul regulamentului de organizare și funcționare a Institutului, precum și organigrama acestuia;

f) îndeplinește orice alte atribuții stabilite de Consiliul de conducere.

(5) Atribuțiile Comitetului director sunt repartizate membrilor acestuia, corespunzător departamentelor Institutului.

Art. 11. — (1) Comitetul director se întrunește în ședințe ordinare o dată pe lună și în ședințe extraordinare ori de câte ori este necesar.

(2) Convocarea ședințelor se face de către președintele Institutului.

(3) Ședințele Comitetului director sunt legal constituite în prezența a cel puțin 5 membri.

(4) Ședințele Comitetului director sunt prezidate de președintele Institutului sau, în lipsa acestuia, de către un alt membru desemnat de președinte potrivit legii.

(5) În exercitarea atribuțiilor care îi revin Comitetul director adoptă decizii cu votul a jumătate plus unu din numărul membrilor săi.

(6) La ședințele Comitetului director pot participa, cu statut consultativ, și alți coordonatori ai compartimentelor de specialitate stabilite prin organigramă.

Art. 12. — (1) Conducerea operativă a Institutului este asigurată de un președinte, care este numit și revocat din funcție de către Președintele României; funcția de președinte al Institutului este asimilată celei de secretar de stat.

(2) Mandatul președintelui este de 4 ani, cu posibilitatea de a fi reînnoit.

(3) Funcția de președinte al Institutului este incompatibilă cu calitatea de membru al unui partid politic.

(4) Președintele Institutului exercită următoarele atribuții:

a) coordonează întreaga activitate a Institutului;

b) reprezintă Institutul în relațiile cu persoanele fizice și juridice române și străine;

c) încheie în numele Institutului acte juridice, potrivit legii;

d) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de lege.

(5) În exercitarea atribuțiilor ce îi revin președintele emite ordine și instrucțiuni, în condițiile legii.

(6) Președintele este ordonator principal de credite.

(7) Președintele poate delega o parte din atribuțiile sale unor membri ai Comitetului director, desemnați potrivit legii.

Art. 13. — (1) Pe lângă președintele Institutului funcționează un consiliu consultativ format din personalități de prestigiu în domeniul culturii, artei, învățământului și științei, din țară și din străinătate.

(2) Componența, organizarea și funcționarea consiliului consultativ se aprobă prin ordin al președintelui Institutului.

Art. 14. — Numărul maxim de posturi ale Institutului se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea președintelui Institutului, cu avizul Președintelui României.

Art. 15. — (1) Activitatea externă a Institutului se desfășoară și prin institute culturale românești din străinătate, care își mențin subordonarea administrativă față de Ministerul Afacerilor Externe.

(2) Institutele culturale românești din străinătate își desfășoară activitatea în colaborare cu misiunile diplomatice sau cu oficiile consulare din țările respective.

Art. 16. — În susținerea activității externe a Institutului, prin intermediul institutelor culturale românești din străinătate, Ministerul Afacerilor Externe va asigura:

a) cuprinderea în bugetul de stat a fondurilor necesare bunei funcționări a acestor institute;

b) derularea programelor și proiectelor stabilite de Consiliul de conducere al Institutului, în conformitate cu

obiectivele acestuia și pentru fiecare institut cultural în parte;

c) transportul, în regim de curier diplomatic, al materialelor documentare necesare activității acestor institute.

Art. 17. — (1) Înființarea și desființarea institutelor culturale românești din străinătate se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Afacerilor Externe, a Ministerului Culturii și Cultelor și a Institutului.

(2) Structura organizatorică și regulamentul de organizare și funcționare ale institutelor culturale românești din străinătate se stabilesc, la propunerea Institutului, prin ordin comun al ministrului afacerilor externe, ministrului culturii și cultelor și președintelui Institutului.

Art. 18. — (1) Institutele culturale românești din străinătate sunt conduse de câte un director și un director adjunct, funcții incompatibile cu calitatea de membru al unui partid politic.

(2) Directorul institutului cultural român din străinătate are grad diplomatic de ministru consilier, iar directorul adjunct are grad diplomatic de consilier.

(3) Numirea directorilor și a directorilor adjuncți se face, la propunerea președintelui Institutului, prin ordin comun al ministrului afacerilor externe, ministrului culturii și cultelor și al președintelui Institutului, pentru un mandat de 4 ani, cu posibilitatea reînnoirii pentru încă un mandat; directorul Academiei di Romania din Roma și cel al Institutului Cultural Român și de Cercetare Umanistică de la Veneția sunt numiți la propunerea președintelui Academiei Române.

Art. 19. — Ministerul Afacerilor Externe sprijină, prin intermediul Academiei Diplomatice, organizarea de cursuri de formare, pregătire și perfecționare profesională a personalului care urmează să fie trimis în misiune permanentă la institutele culturale românești din străinătate, în cooperare cu instituțiile de învățământ universitar sau postuniversitar ori cu alte instituții specializate în promovarea culturii și cooperării internaționale.

Art. 20. — (1) Pe perioada misiunii permanente în străinătate personalul de specialitate al institutelor culturale românești, cu excepția personalului tehnico-administrativ, beneficiază de drepturile și se supune obligațiilor prevăzute în Statutul Corpului diplomatic și consular al României.

(2) Personalul institutelor culturale românești din străinătate nu poate efectua, de regulă, misiuni permanente în străinătate cu o durată mai mare de 4 ani consecutivi; după fiecare misiune permanentă în străinătate, personalul institutului cultural își reia activitatea la locul de muncă anterior.

Art. 21. — (1) Bugetul de venituri și cheltuieli al Institutului se elaborează pe bază de programe. Cheltuielile curente și de capital ale Institutului se finanțează din venituri proprii și din subvenții de la bugetul de stat.

(2) Veniturile proprii ale Institutului se constituie din vânzarea produselor editoriale, organizarea de sesiuni, conferințe, manifestări cultural-artistice și științifice, realizarea de studii, analize și programe pe bază de contracte de cercetare, precum și din proiecte realizate în parteneriat public-privat și se utilizează de către Institut, potrivit legii.

(3) Institutul poate primi și folosi donații și sponsorizări, potrivit legii.

(4) Institutele culturale românești din străinătate sunt finanțate de la bugetul de stat printr-un capitol distinct cuprins în bugetul Ministerului Afacerilor Externe.

Art. 22. — Institutul preia fără plată patrimoniul Fundației Culturale Române și al Editurii Fundației Culturale Române, inclusiv sediile în care acestea își desfășoară activitatea, pe bază de protocol de predare-primire încheiat în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, în conformitate cu ultima situație financiară anuală, actualizată potrivit prevederilor legale.

Art. 23. — (1) Încadrarea personalului Institutului se face pe bază de concurs sau examen, în condițiile legii.

(2) Personalul Fundației Culturale Române și al Editurii Fundației Culturale Române se preia, pe baza testării cunoștințelor, în limita numărului de posturi și se consideră transferat în interes de serviciu.

(3) Desemnarea membrilor Consiliului de conducere se face de către persoanele prevăzute la art. 6 alin. (2), în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 24. — Salarizarea personalului Institutului se face potrivit legislației privind salarizarea în sectorul bugetar.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 26 iunie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI

NICOLAE VĂCĂROIU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 27 iunie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VIOR HREBENCIUC

București, 11 iulie 2003.
Nr. 356.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind înființarea, organizarea și funcționarea Institutului Cultural Român

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind înființarea, organizarea și funcționarea Institutului Cultural Român și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 10 iulie 2003.
Nr. 499.

H O T Ă R Ă R I A L E G U V E R N U L U I R O M Ă N I E I

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E

privind interoperabilitatea sistemului de transport feroviar convențional din România cu sistemul de transport feroviar convențional transeuropean

În temeiul art. 107 din Constituție,

având în vedere art. 69 și 70 din Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 1 februarie 1993, ratificat prin Legea nr. 20/1993,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezenta hotărâre are ca obiect stabilirea condițiilor care trebuie îndeplinite pentru realizarea interope-

Art. 25. — (1) În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, centrele culturale românești din străinătate se reorganizează ca institute culturale.

(2) Institutele culturale românești din străinătate vor beneficia de dotări adecvate activităților stabilite prin prezenta lege.

Art. 26. — La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 354/1990 privind înființarea Fundației Culturale Române, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 218 din 22 septembrie 1995, și Hotărârea Guvernului nr. 1.208/1990 privind înființarea Editurii Fundației Culturale Române, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 109 din 27 mai 1992, precum și orice alte dispoziții contrare.

abilității sistemului de transport feroviar convențional din România cu sistemul de transport feroviar convențional transeuropean, prevăzut în anexa nr. 1. Aceste condiții privesc proiectarea, construirea, punerea în funcțiune, modernizarea, reabilitarea, exploatarea și întreținerea

elementelor sistemului de transport feroviar convențional din România care vor fi puse în funcțiune după data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, precum și calificările profesionale și condițiile de sănătate și de securitate a personalului care contribuie la exploatarea acestui sistem.

(2) Pentru realizarea acestui obiectiv este necesară definirea unui nivel minim de armonizare tehnică pentru a permite:

a) facilitarea, îmbunătățirea și dezvoltarea serviciilor de transport feroviar internațional cu statele din cadrul Uniunii Europene și cu țările terțe;

b) realizarea progresivă a pieței interne a echipamentelor și serviciilor destinate construcției, modernizării, reabilitării și funcționării sistemului de transport feroviar convențional din România conectat la sistemul de transport feroviar convențional transeuropean;

c) contribuția la interoperabilitatea sistemului de transport feroviar convențional transeuropean.

Art. 2. — În sensul prezentei hotărâri, termenii de specialitate se definesc după cum urmează:

a) *sistem de transport feroviar convențional* — ansamblul prevăzut în anexa nr. 1, constituit din infrastructura feroviară formată din liniile de cale ferată și instalațiile fixe ale rețelei feroviare, construite sau amenajate pentru transportul feroviar convențional și transportul feroviar combinat, precum și materialul rulant proiectat să circule pe această infrastructură;

b) *interoperabilitate* — capacitatea sistemului de transport feroviar convențional dintr-un stat membru sau candidat la Uniunea Europeană ca prin conectare la sistemul de transport feroviar convențional transeuropean să permită circulația sigură și fără întreruperi a trenurilor, cu atingerea performanțelor cerute de aceste linii. Această capacitate se bazează pe ansamblul reglementărilor specifice privind constituenții de interoperabilitate, interfețele și procedurile specifice fiecărui subsistem și condițiile tehnice și operaționale care trebuie să fie îndeplinite pentru a satisface cerințele esențiale;

c) *subsistem* — rezultatul împărțirii sistemului de transport feroviar convențional. Aceste subsisteme, pentru care trebuie să fie definite cerințele esențiale, sunt de natură structurală sau funcțională și sunt prevăzute în anexa nr. 2;

d) *constituent de interoperabilitate* — oricare dintre componentele elementare, grupele de componente, subansamblul sau ansamblul complet de echipamente încorporate sau care se intenționează să fie încorporate într-un subsistem, de care depinde, direct sau indirect, interoperabilitatea sistemului de transport feroviar convențional transeuropean. Noțiunea *constituent* acoperă în egală măsură componentele materiale, precum și pe cele nemateriale, cum ar fi software;

e) *cerințe esențiale* — ansamblul condițiilor prevăzute în anexa nr. 3 pe care trebuie să le îndeplinească sistemul de transport feroviar convențional transeuropean, subsistemele sale și constituenții de interoperabilitate, inclusiv interfețele;

f) *specificație europeană* — o specificație tehnică comună, un acord tehnic european sau un standard național care transpune o normă europeană;

g) *specificație tehnică comună* — specificație tehnică elaborată după o procedură care este recunoscută de către statele membre în scopul aplicării uniforme în toate statele membre și care va fi publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene;

h) *acord tehnic european* — aprecierea tehnică favorabilă a aptitudinilor de utilizare ale unui produs, pentru un

anumit scop, bazată pe îndeplinirea cerințelor esențiale pentru lucrări de construcție, după caracteristicile intrinseci ale acestui produs și după condițiile stabilite de aplicare, de utilizare, de reglementare și administrative privitoare la produsele din domeniul construcțiilor. Acordul tehnic european trebuie să fie dat de către organismul desemnat în acest scop de către autoritatea competentă;

i) *normă europeană* — normă aprobată de Comitetul European de Standardizare (CEN), de Comitetul European de Standardizare Electrotehnică (CENELEC) ca fiind normă europeană (EN) sau document de armonizare (HD), conformă cu regulile comune ale acestor organisme, sau de către Institutul European de Standarde de Telecomunicații (ETSI), conformă cu regulile sale proprii ca fiind standard european de telecomunicații (ETS);

j) *normă* — specificația tehnică aprobată de un organism de standardizare recunoscut, pentru aplicare repetată sau continuă, conformitatea cu aceasta nefiind, în principiu, obligatorie;

k) *specificații tehnice* — cerințele tehnice conținute în special în caietele de sarcini, care definesc caracteristicile cerute unei lucrări, unui material, unui produs, unei furnituri sau unui serviciu și care permit să se caracterizeze în mod obiectiv o lucrare, un material, un produs, o furnitură sau un serviciu astfel încât acestea să corespundă utilizării căreia au fost destinate de către entitatea contractantă. Aceste prescripții tehnice pot include calitatea sau aptitudinile de utilizare, securitatea, dimensiunile, precum și cerințele aplicabile unui material, unui produs, unei furnituri sau unui serviciu, în ceea ce privește sistemul de asigurare a calității, terminologia, simbolurile, încercările și metodele de încercare, ambalare, marcarea și etichetarea. În cazul lucrărilor, aceste prescripții pot include și reguli pentru proiectarea și calcularea costurilor, pentru condițiile de încercare, pentru controlul și recepția lucrărilor, precum și tehnici, metode de construcție și toate celelalte condiții cu caracter tehnic pe care entitatea contractantă este îndreptățită să le prescrie pe baza unei reglementări generale sau specifice, în ceea ce privește lucrările finalizate, precum și materialele sau elementele care compun aceste lucrări;

l) *specificații tehnice de interoperabilitate*, denumite în continuare *STI* — specificațiile care se referă la un subsistem sau parte a unui subsistem, cu scopul de a satisface cerințele esențiale și de a asigura interoperabilitatea la nivelul sistemului de transport feroviar convențional transeuropean;

m) *organisme notificate* — organismele care sunt responsabile cu evaluarea conformității și a aptitudinii de utilizare a constituenților de interoperabilitate sau cu evaluarea procedurilor de verificare „CS” a subsistemelor, în concordanță cu prevederile prezentei hotărâri;

n) *parametri fundamentali* — orice condiție de reglementare tehnică sau operațională care este critică pentru interoperabilitate și care face obiectul unei norme naționale de adoptare a deciziei Comisiei Europene, aprobată înaintea elaborării proiectelor STI;

o) *caz specific* — orice parte a sistemului de transport feroviar convențional transeuropean care necesită dispoziții speciale în STI, cu caracter temporar sau definitiv, din cauza constrângerilor geografice, topografice, de mediu urban sau de compatibilitate cu sistemul existent. Aceasta poate cuprinde în special liniile și rețelele feroviare izolate de restul Uniunii Europene, având gabaritul, ecartamentul sau distanța dintre axele liniilor de cale ferată și materialul rulant destinate exclusiv unei folosiri locale, regionale sau istorice, precum și materialul rulant originar sau destinat

unei țări, atât timp cât acesta nu trece frontiera dintre state membre sau candidate la Uniunea Europeană;

p) *modernizare* — lucrări importante de modificare a unui subsistem sau a unei părți a unui subsistem, care necesită o autorizație nouă de punere în funcțiune, în sensul art. 14 alin. (1);

q) *reabilitare* — lucrări importante de înlocuire a unui subsistem sau a unei părți a unui subsistem, care necesită o autorizație nouă de punere în funcțiune, în sensul art. 14 alin. (1);

r) *sistem feroviar existent* — ansamblul constituit din infrastructura feroviară, care conține liniile de cale ferată și instalațiile fixe ale rețelei feroviare existente, precum și materialul rulant de toate categoriile, indiferent de originea sa, care circulă pe această infrastructură;

s) *autoritate competentă* — Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului sau orice organism desemnat ori agreat de acesta pentru punerea în aplicare a prevederilor prezentei hotărâri.

Art. 3. — (1) Prevederile prezentei hotărâri se referă la subsisteme, la constituenții de interoperabilitate, la interfețele și procedurile specifice fiecărui subsistem, precum și la condițiile de compatibilitate globală a sistemului de transport feroviar convențional din România, necesare pentru realizarea interoperabilității cu sistemul de transport feroviar convențional transeuropean.

(2) Prezenta hotărâre se aplică cu respectarea altor reglementări naționale relevante. Reglementările prevăzute la alin. (1), adoptate de Uniunea Europeană, se preiau în legislația națională prin ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — (1) Sistemul de transport feroviar convențional din România, subsistemele sale, constituenții de interoperabilitate și interfețele acestora vor satisface cerințele esențiale relevante.

(2) Specificațiile tehnice cuprinse în documentele pentru achiziții publice vor respecta cerințele esențiale referitoare la interoperabilitate.

CAPITOLUL II

Specificații tehnice de interoperabilitate

Art. 5. — (1) STI sunt elaborate și adoptate de Uniunea Europeană și precizează cerințele esențiale necesare a fi respectate de subsisteme și interfețele lor. Fiecare subsistem face obiectul unei STI. În cazul în care se dovedește necesar, în special pentru tratarea separată a categoriilor de linii, a nodurilor feroviare sau a materialului rulant ori pentru rezolvarea cu prioritate a anumitor probleme de interoperabilitate, un subsistem poate face obiectul mai multor STI. În acest caz, dispozițiile prezentului articol se aplică pentru fiecare parte a subsistemului în cauză.

(2) Subsistemele sistemului de transport feroviar din România vor fi conforme cu prevederile STI, așa cum vor fi preluate prin ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului, în temeiul art. 6; această conformitate va fi menținută în permanență pe toată durata de utilizare a fiecărui subsistem.

(3) Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului de preluare a STI, în măsura în care este necesar pentru realizarea obiectivelor prevăzute la art. 1, va trebui:

a) să indice domeniul de aplicare avut în vedere: unul dintre elementele cuprinse în anexa nr. 1 sau unul dintre subsistemele ori partea unuia dintre subsistemele cuprinse în anexa nr. 2;

b) să precizeze cerințele esențiale pentru subsistemul în cauză și interfețele sale față de alte subsisteme;

c) să stabilească specificațiile funcționale și tehnice care trebuie respectate de subsistem și de interfețele sale față de alte subsisteme. În anumite cazuri aceste specificații pot diferi în funcție de natura subsistemului, ca de exemplu în cazul categoriilor de linii, de noduri și/sau de material rulant, prevăzute în anexa nr. 1;

d) să determine constituenții de interoperabilitate și interfețele care fac obiectul specificațiilor europene, inclusiv al normelor europene care sunt necesare pentru realizarea interoperabilității sistemului de transport feroviar convențional din România cu sistemul de transport feroviar convențional transeuropean;

e) să indice pentru fiecare caz procedurile de evaluare a conformității sau a aptitudinii de utilizare. Aceasta conține modulele sau combinația de module specifice care trebuie utilizate pentru evaluarea fie a conformității, fie a aptitudinilor de utilizare a constituenților de interoperabilitate, precum și pentru verificarea „CS” a subsistemelor; modulele și combinația de module pentru evaluarea conformității se aprobă prin ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I;

f) să indice strategia de implementare a STI în sistemul de transport feroviar convențional din România. Trebuie precizate în special etapele care trebuie parcurse pentru a trece progresiv de la situația existentă la situația finală în care respectarea STI devine obligatorie în totalitatea prevederilor acesteia;

g) să indice, pentru personalul în cauză, condițiile de calificare profesională, de sănătate și de securitate a muncii necesare pentru exploatarea și întreținerea subsistemului vizat, precum și pentru implementarea STI.

(4) Fiecare ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului, elaborat în temeiul art. 6, se realizează pornind de la examinarea unui subsistem existent și trebuie să descrie un subsistem-țintă, care poate fi obținut într-o manieră progresivă și într-o perioadă de timp rezonabilă. Implementarea graduală a prevederilor ordinelor ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului va permite realizarea în mod progresiv a interoperabilității sistemului de transport feroviar convențional din România cu sistemul de transport feroviar convențional transeuropean.

(5) Prevederile fiecărui ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului, elaborat în temeiul art. 6, trebuie să păstreze într-o manieră adecvată compatibilitățile sistemului feroviar existent. În acest scop se pot defini prevederi pentru cazuri specifice atât pentru infrastructură, cât și pentru materialul rulant; o atenție deosebită trebuie acordată gabariturii, ecartamentului și distanței dintre axele liniilor de cale ferată, precum și vagoanelor având proveniența din țări sau cu destinație către acestea. Pentru fiecare caz specific trebuie să se precizeze modalitățile de implementare a dispozițiilor prevăzute la alin. (3) lit. c)—g).

(6) Prevederile ordinelor ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului, elaborate în temeiul art. 6, nu pot contraveni reglementărilor referitoare la utilizarea infrastructurii feroviare din România pentru circulația materialului rulant, care nu fac obiectul STI.

Art. 6. — În scopul realizării progresive a interoperabilității sistemului de transport feroviar convențional din România cu sistemul de transport feroviar convențional transeuropean, STI adoptate și publicate de Comisia Europeană în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene se transpun în legislația națională, se aprobă prin ordin al

ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 7. — Prevederile uneia sau mai multor STI, adoptate de Comisia Europeană, inclusiv cele referitoare la materialul rulant, pot să nu fie preluate pe teritoriul României în următoarele situații:

a) pentru orice proiect de linie nouă, de modernizare a unei linii existente sau pentru orice element la care s-a făcut referire în art. 1 alin. (1), dacă acesta se află într-un stadiu avansat de realizare sau dacă face obiectul unui contract în curs de desfășurare la momentul publicării respectivei STI;

b) pentru orice proiect de modernizare sau reabilitare a unei linii existente, atunci când gabaritul, ecartamentul ori distanța dintre axele liniilor de cale ferată sau tensiunea electrică prevăzute de respectivele STI sunt incompatibile cu cele ale liniei existente;

c) pentru orice proiect referitor la reabilitarea, extinderea sau modernizarea unei linii existente, atunci când aplicarea respectivelor STI compromite viabilitatea economică a proiectului și/sau compatibilitățile sistemului feroviar existente în România;

d) în cazul în care, ca urmare a unui accident sau a unei catastrofe naturale, condițiile de restabilire rapidă a rețelei nu permit, din punct de vedere economic ori tehnic, aplicarea parțială sau totală a STI corespunzătoare;

e) pentru vagoanele de proveniență sau cu destinația din/către un stat în care ecartamentul este diferit de cel al rețelei feroviare din România.

CAPITOLUL III

Constituenții de interoperabilitate

Art. 8. — (1) Producătorii, comercianții și utilizatorii implicați iau toate măsurile necesare astfel încât constiuții de interoperabilitate:

a) să nu fie introduși pe piață decât dacă permit realizarea interoperabilității sistemului de transport feroviar convențional din România cu sistemul de transport feroviar convențional transeuropean, cu satisfacerea cerințelor esențiale;

b) să fie folosiți în domeniul lor de utilizare, conform cu destinația lor, și să fie instalați și întreținuți în mod corespunzător.

(2) Autoritatea competentă ia toate măsurile necesare în vederea asigurării respectării de către producători, comercianți și utilizatorii implicați a prevederilor alin. (1).

(3) Dispozițiile prevăzute la alin. (1) nu constituie piedici pentru punerea pe piață a acestor constiuții în alte domenii de activitate.

(4) Nerespectarea dispozițiilor alin. (1) se sancționează conform prevederilor art. 20–22.

Art. 9. — Pe teritoriul României nu se admite interzicerea, restrângerea sau împiedicarea punerii pe piață a constiuțiilor de interoperabilitate pentru utilizarea lor în cadrul sistemului de transport feroviar convențional în vederea conectării acestuia la sistemul de transport feroviar convențional transeuropean, dacă acestea îndeplinesc prevederile prezentei hotărâri. În mod particular, nu se pot cere verificări care au fost deja efectuate de către organismul notificat conform prevederilor prezentei hotărâri, în cadrul procedurii declarației „CS” de conformitate sau a aptitudinii de utilizare, ale căror elemente sunt date în anexa nr. 4.

Art. 10. — (1) Se consideră conformi cu cerințele esențiale aplicabile, prevăzute de prezenta hotărâre, acei constiuții de interoperabilitate care sunt prevăzuți în declarația „CS” de conformitate sau în declarația „CS” de aptitudini de utilizare.

(2) Conformitatea unui constituent de interoperabilitate cu cerințele esențiale corespunzătoare și, dacă este cazul, aptitudinea sa de utilizare sunt stabilite în conformitate cu condițiile prevăzute de STI corespunzătoare, inclusiv cu specificațiile europene relevante, atunci când acestea există.

(3) Prevederile specificațiilor europene prevăzute la alin. (2), publicate în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, se transpun în legislația națională, se aprobă prin ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 11. — Atunci când se consideră că normele sau specificațiile tehnice nu îndeplinesc cerințele esențiale, autoritatea competentă le retrage parțial ori în totalitate, după caz.

Art. 12. — În cazul în care se constată că un constituent de interoperabilitate, prevăzut în declarația „CS” de conformitate sau a aptitudinii de utilizare, introdus pe piață și utilizat pe teritoriul României conform destinației sale, nu satisface cerințele esențiale, autoritatea competentă ia toate măsurile necesare pentru a-i restrânge domeniul de aplicare, pentru a-i interzice folosirea sau pentru a-l retrage de pe piață, mai ales dacă neconformitatea este datorată:

a) unei nerespectări a cerințelor esențiale;

b) unei aplicări greșite a specificațiilor europene, atunci când se bazează pe aplicarea acestor specificații europene;

c) unei insuficiențe a specificației europene.

Art. 13. — (1) Pentru stabilirea declarației „CS” de conformitate sau a aptitudinii de utilizare a unui constituent de interoperabilitate, producătorul sau reprezentantul său autorizat aplică dispozițiile prevăzute de STI relevantă, așa cum sunt preluate în ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului.

(2) Evaluarea conformității sau a aptitudinii de utilizare a unui constituent de interoperabilitate este efectuată de organismul notificat, conform prevederilor prezentei hotărâri, căruia producătorul sau reprezentantul său autorizat i-a încredințat cererea.

(3) În cazul în care constiuții de interoperabilitate fac obiectul altor reglementări legale care acoperă alte subiecte, declarația „CS” de conformitate sau a aptitudinii de utilizare indică faptul că acești constiuții de interoperabilitate răspund, de asemenea, și cerințelor respectivelor reglementări.

(4) În cazul în care nici producătorul, nici reprezentantul său autorizat nu au sediul în România, obligațiile prevăzute la alin. (1), (2) și (3) se află în sarcina importatorului. Aceleași obligații se aplică oricărei persoane fizice sau juridice române care assemblează constiuții de interoperabilitate sau părți ale constiuțiilor de interoperabilitate de origini diverse ori care produce constiuții de interoperabilitate pentru uz propriu, cu respectarea prevederilor prezentei hotărâri.

(5) Fără a încălca prevederile art. 12:

a) atunci când se constată că declarația „CS” de conformitate a fost stabilită neadecvat, producătorului, reprezentantului său autorizat sau importatorului, după caz, i se cere de către autoritatea competentă să readucă constiuțul de interoperabilitate în stare de conformitate și să procedeze astfel încât să înceteze această situație;

b) în cazul în care neconformitatea persistă, autoritatea competentă ia toate măsurile necesare pentru a restrânge sau a interzice punerea pe piață a constiuțiilor de interoperabilitate în cauză ori asigură retragerea sa de pe piață conform procedurilor prevăzute în art. 12.

CAPITOLUL IV

Subsisteme

Art. 14. — (1) Punerea în funcțiune a subsistemelor de natură structurală componente ale sistemului de transport feroviar convențional conectat la sistemul de transport feroviar convențional transeuropean, care sunt amplasate sau în funcțiune pe teritoriul României, trebuie să fie autorizată de Autoritatea Feroviară Română — AFER, conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 95/1998 privind înființarea unor instituții publice în subordinea Ministerului Transporturilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 3/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În acest scop Autoritatea Feroviară Română — AFER ia toate măsurile adecvate pentru ca aceste subsisteme să nu poată fi puse în funcțiune decât dacă sunt proiectate, construite și instalate astfel încât să îndeplinească cerințele esențiale, atunci când sunt integrate în sistemul de transport feroviar convențional conectat la sistemul de transport feroviar convențional transeuropean. Autoritatea Feroviară Română — AFER va verifica în mod special compatibilitatea acestor subsisteme cu sistemul în care ele se integrează.

(3) Autoritatea Feroviară Română — AFER verifică la punerea în funcțiune și apoi periodic faptul că aceste subsisteme sunt exploatate și întreținute conform cerințelor esențiale specifice lor.

(4) În cazul unei reabilitări sau al unei modernizări, gestionarul de infrastructură ori operatorul feroviar prezintă Autorității Feroviare Române — AFER un dosar care descrie proiectul. Autoritatea Feroviară Română — AFER analizează acest dosar și, ținând cont de strategia de punere în funcțiune indicată în ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului, care a preluat STI relevantă pentru cazul respectiv, decide dacă importanța lucrărilor justifică necesitatea unei autorizații noi de punere în funcțiune în sensul prezentei hotărâri. Această autorizație de punere în funcțiune este necesară de fiecare dată când nivelul de siguranță a circulației poate fi afectat de lucrările luate în considerare.

Art. 15. — Pe teritoriul României nu se admite interzicerea, restrângerea sau împiedicarea construirii, punerii în funcțiune și exploatării subsistemelor de natură structurală, componente ale sistemului de transport feroviar convențional care satisfac cerințele esențiale relevante. În special nu se pot cere verificări care au fost deja efectuate de către organismul notificat conform prevederilor prezentei hotărâri, în cadrul procedurii privind declarația „CS” de verificare, ale cărei elemente sunt prevăzute în anexa nr. 5.

Art. 16. — (1) Se consideră ca interoperabile și conforme cu cerințele esențiale implicate subsistemele de natură structurală, componente ale sistemului de transport feroviar convențional care sunt prevăzute în declarația „CS” de verificare.

(2) Verificarea interoperabilității în concordanță cu cerințele esențiale a unui subsistem de natură structurală, component al sistemului de transport feroviar convențional, este stabilită prin referire la STI atunci când acestea există.

Art. 17. — (1) În vederea stabilirii declarației „CS” de verificare, entitatea contractantă sau reprezentantul său autorizat invită organismul notificat pe care l-a ales în acest scop să aplice procedura de verificare „CS” indicată în anexa nr. 6.

(2) Sarcina organismului notificat, însărcinat cu verificarea „CS” a unui subsistem, începe din etapa de proiectare și acoperă întreaga perioadă de construire până la etapa

de recepție, înaintea punerii în funcțiune a subsistemului. Ea cuprinde, de asemenea, verificarea interfețelor subsistemului în cauză, în raport cu sistemul în care este încorporat, bazându-se pe informațiile disponibile în ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului de preluare a STI relevante și în registrele prevăzute la art. 19.

(3) Organismul notificat este responsabil cu întocmirea dosarului tehnic care trebuie să însoțească declarația „CS” de verificare. Acest dosar tehnic conține toate documentele necesare referitoare la caracteristicile subsistemului, precum și, dacă este cazul, toate documentele care certifică conformitatea cu constituenții de interoperabilitate. Dosarul conține, de asemenea, toate elementele referitoare la condițiile și limitele de utilizare, instrucțiuni de întreținere, de supraveghere continuă sau periodică, de reglaj și întreținere.

CAPITOLUL V

Organisme notificate

Art. 18. — (1) Organismul care solicită să fie notificat, pentru a fi desemnat cu aplicarea procedurii de evaluare a conformității sau a aptitudinilor de utilizare a constituenților de interoperabilitate la care s-a făcut referire în art. 13, precum și cu aplicarea procedurii de verificare a subsistemelor la care s-a făcut referire în art. 17, adresează o cerere în acest sens Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului.

(2) Evaluarea organismului care solicită să fie notificat se face de o comisie de specialiști din cadrul Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, numită prin ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului. Președintele comisiei este secretarul de stat cu atribuții în domeniul transportului feroviar, iar în componența comisiei trebuie numiți specialiști în domeniile de expertiză relevante; din comisie nu pot lipsi specialiști din domeniile: feroviar, integrare europeană, economic și juridic.

(3) Pentru evaluarea organismului care solicită să fie notificat, comisia menționată la alin. (2) aplică criteriile prevăzute în anexa nr. 7. Metodologia de evaluare a organismelor notificate se aprobă prin ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului.

(4) Organismul care satisface criteriile de evaluare prevăzute în normele europene relevante, adoptate în România, este desemnat ca organism notificat prin ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului, în care se precizează domeniul de competență al acestuia și care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(5) Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului retrage desemnarea acordată unui organism care nu mai satisface criteriile prevăzute în anexa nr. 7, prin ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

CAPITOLUL VI

Registre ale infrastructurii și ale materialului rulant

Art. 19. — (1) Autoritatea Feroviară Română — AFER va asigura publicarea și actualizarea anuală a registrelor infrastructurii și ale materialului rulant. Aceste registre trebuie să prezinte caracteristicile principale pentru fiecare subsistem sau parte a subsistemului, de exemplu parametrii de bază, și corelația lor cu caracteristicile prescrise prin ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului de preluare a STI aplicabile.

(2) În acest scop, fiecare ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului, care preia STI, va preciza

informațiile care trebuie să fie incluse în registrele infrastructurii și ale materialului rulant.

CAPITOLUL VII

Sancțiuni

Art. 20. — Încălcarea prevederilor prezentei hotărâri atrage răspunderea materială, civilă, contravențională sau penală, după caz, a celor vinovați.

Art. 21. — (1) Constituie contravenții și se sancționează astfel:

a) nerespectarea prevederilor art. 8 alin. (1), cu amendă de la 50.000.000 lei la 200.000.000 lei, retragerea de pe piață și/sau interzicerea utilizării și introducerii pe piață a constituenților de interoperabilitate în cauză;

b) nerespectarea prevederilor art. 9, cu amendă de la 100.000.000 lei la 200.000.000 lei;

c) nerespectarea prevederilor art. 13 alin. (5) lit. b), cu amendă de la 100.000.000 lei la 200.000.000 lei;

d) nerespectarea prevederilor art. 15, cu amendă de la 100.000.000 lei la 200.000.000 lei;

e) nerespectarea prevederilor art. 19 alin. (1), cu amendă de la 50.000.000 lei la 200.000.000 lei;

f) nerespectarea prevederilor art. 23, cu amendă de la 50.000.000 lei la 200.000.000 lei.

(2) Sancțiunile se aplică și persoanelor juridice.

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către organele de control împuternicite prin ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului.

(4) În cazul în care subiectul activ al contravențiilor prevăzute la alin. (1) lit. c) și f) este organismul desemnat sau agreat de Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către minister.

(5) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la alin. (1), agentul constata-tor făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

Art. 22. — Contravențiilor prevăzute la art. 21 alin. (1) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 23. — Toate deciziile luate de organele competente în aplicarea prezentei hotărâri privind evaluarea de conformitate sau a aptitudinilor de utilizare a constituenților de interoperabilitate, verificarea constituenților sistemului de transport feroviar convențional transeuropean, precum și deciziile luate în aplicarea art. 12 și 13 trebuie motivate. Ele sunt notificate în termen de 30 de zile părților interesate, cu indicarea căilor de acțiune prevăzute de legislația în vigoare și a termenelor la care aceste acțiuni trebuie introduse.

Art. 24. — Dispozițiile corespunzătoare fiecărei STI vor fi puse în aplicare prin ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform modalităților proprii fiecărei STI.

Art. 25. — Anexele nr. 1—7 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Traian Panait,
secretar de stat

București, 17 iulie 2003.
Nr. 850.

ANEXA Nr. 1

SISTEMUL DE TRANSPORT FEROVIAR CONVENȚIONAL conectat la sistemul de transport feroviar convențional transeuropean

1. Infrastructura

Infrastructura sistemului de transport feroviar convențional este formată din linii ale rețelei de transport feroviar prevăzute în Legea privind realizarea, dezvoltarea și modernizarea rețelei de transport de interes național și european nr. 203/2003, necesare pentru a se realiza conectarea cu sistemul de transport feroviar convențional transeuropean.

În sensul prezentei hotărâri, această rețea poate fi subdivizată în următoarele categorii:

- linii prevăzute pentru traficul de călători;
- linii prevăzute pentru trafic mixt, călători și marfă;
- linii special concepute sau amenajate pentru trafic de marfă;
- noduri feroviare de călători;

— noduri feroviare de marfă, inclusiv terminale intermodale;

— linii de conectare între elementele de mai sus.

Aceste infrastructuri includ sistemele de gestiune a traficului, de localizare a materialului rulant și de circulație a trenurilor: sisteme de prelucrare a datelor și de telecomunicații prevăzute pentru transportul de călători de lungă distanță și transportul de marfă pe rețea, cu scopul de a garanta exploatarea sigură și armonioasă a rețelei și gestiunea eficace a traficului.

2. Materialul rulant

Materialul rulant cuprinde tot materialul apt să circule pe toată rețeaua sau pe o parte a rețelei de transport feroviare convenționale și cuprinde:

- trenuri automotoare electrice sau cu motoare termice;

- locomotive cu motoare termice sau locomotive electrice;
- vagoanele de călători;
- vagoanele de marfă, inclusiv materialul rulant conceput pentru transportul camioanelor.

Fiecare dintre aceste categorii trebuie subdivizată în:

- material rulant pentru utilizare internațională;
- material rulant pentru utilizare națională,

luându-se în calcul utilizarea locală, regională sau de lungă distanță a materialului rulant.

3. Compatibilitatea sistemului de transport feroviar convențional cu sistemul de transport feroviar convențional transeuropean

Calitatea transportului feroviar desfășurat în trafic european necesită, între altele, existența unor compatibilități depline între infrastructură, cuprinzând instalațiile fixe în toate subsistemele implicate, și materialul rulant, inclusiv componentele aflate la bord ale tuturor subsistemelor implicate. De această compatibilitate depind nivelurile de performanță, de securitate, de calitate și de cost ale serviciului de transport.

ANEXA Nr. 2

SUBSISTEME

1. Lista subsistemelor

Pentru aplicarea prezentei hotărâri, sistemul de transport feroviar convențional poate fi divizat în următoarele două subsisteme:

a) referitor la domenii de natură structurală:

- infrastructură;
- energie;
- comandă, control și semnalizare;
- exploatare și gestiune a traficului;
- material rulant; sau

b) referitor la domenii de natură funcțională:

- întreținere;
- aplicații telematice pentru serviciile de călători și serviciile de marfă.

2. Descrierea subsistemelor

Pentru fiecare subsistem sau parte a subsistemului, lista elementelor și aspectelor legate de interoperabilitate este propusă cu ocazia elaborării proiectelor ordinelor ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului, care preiau STI elaborate de Comisia Europeană;

Fără a prejudicia alegerea aspectelor, a constituenților de interoperabilitate sau ordinea în care subsistemele vor fi subiecte ale STI, subsistemele cuprind, în special:

2.1. Infrastructură:

Linia curentă, aparatele de cale, lucrările de artă, cum sunt: podurile, tunelurile etc., infrastructura aferentă stațiilor, cum sunt: peroanele, drumurile de acces, inclusiv cele pentru persoanele cu handicap locomotor etc., echipamentele de securitate și de protecție.

2.2. Energie:

Sistemul de electrificare, liniile de contact și dispozitivele de captare a curentului.

2.3. Comandă, control și semnalizare:

Toate echipamentele necesare pentru a asigura securitatea, comanda și controlul deplasării trenurilor autorizate să circule pe rețea.

2.4. Exploatarea și gestiunea traficului:

Procedurile și echipamentele asociate care permit să se asigure o exploatare coerentă a diferitelor subsisteme structurale atât în funcționarea normală, cât și în funcționarea în caz de avarie, cuprinzând în special conducerea trenurilor, planificarea și gestiunea traficului. Calificările profesionale necesare pentru realizarea serviciilor transfrontaliere.

2.5. Aplicații telematice:

Conform anexei nr. 1, aceste subsisteme cuprind două părți:

a) aplicații pentru serviciile de călători, cuprinzând sistemele de informare a călătorilor înainte și în timpul călătoriei, sistemele de rezervare, sistemele de plată, gestiunea bagajelor, gestiunea corespondențelor între trenuri și cu alte moduri de transport;

b) aplicații pentru serviciile de marfă, cuprinzând sistemele de informare — urmărirea în timp real a mărfurilor și trenurilor, sistemele de triere și de alocare, sistemele de rezervare, de plată și facturare, gestiunea corespondențelor cu alte moduri de transport, producerea documentelor electronice însoțitoare.

2.6. Material rulant:

Structura, sistemul de comandă și control al ansamblului de echipamente ale trenului, echipamentele de tracțiune și de transformare a energiei, de frânare, de cuplare, organele de rulare — boghiuri și osii, și suspensia, ușile, interfețele om-mașină, precum mecanicul de locomotivă, personalul de bord, călătorii, inclusiv persoanele cu handicap locomotor, dispozitivele de securitate pasive sau active, dispozitivele necesare pentru sănătatea pasagerilor și a personalului de bord.

2.7. Întreținere:

Procedurile, echipamentele asociate, instalațiile logistice de întreținere, rezervele care permit asigurarea operațiunilor de întreținere corectivă și preventivă cu caracter obligatoriu, prevăzute pentru asigurarea interoperabilității sistemului feroviar și garantarea performanțelor necesare.

ANEXA Nr. 3

CERINȚE ESENȚIALE

1. Cerințe generale

1.1. Siguranța circulației trenurilor

1.1.1. Concepția, construcția sau asamblarea, întreținerea și monitorizarea componentelor critice pentru securitate și, în mod deosebit, a elementelor care participă la circulația trenurilor trebuie să garanteze securitatea la nivelu-

rile corespunzătoare obiectivelor fixate pentru rețea, inclusiv în situațiile degradate specificate.

1.1.2. Parametrii implicați în contactul roată-șină trebuie să respecte criteriile de stabilitate a rulării necesare pentru a garanta o circulație în deplină securitate la viteza maximă autorizată.

1.1.3. Componentele utilizate trebuie să reziste la solicitările normale sau excepționale specifice în timpul duratei lor de serviciu. Repercusiunile defectărilor accidentale asupra siguranței circulației trenurilor trebuie limitate prin mijloace corespunzătoare.

1.1.4. Concepția instalațiilor fixe și a materialului rulant, precum și alegerea materialelor utilizate trebuie să aibă în vedere limitarea producerii, propagării și efectelor focului și fumului în caz de incendiu.

1.1.5. Dispozitivele destinate a fi manevrate de către utilizatori trebuie concepute în așa fel încât să nu compromită exploatarea sigură a lor sau sănătatea și securitatea utilizatorilor, chiar în cazul utilizării necorespunzătoare a acestora față de instrucțiunile afișate.

1.2. Fiabilitate și disponibilitate

Monitorizarea și întreținerea elementelor fixe sau mobile care participă la circulația trenurilor trebuie organizate, efectuate și cuantificate astfel încât să mențină funcționarea lor în condițiile prevăzute.

1.3. Sănătate

1.3.1. Materialele susceptibile, în modul lor de utilizare, de a pune în pericol sănătatea persoanelor care au acces la acestea nu trebuie să fie folosite în trenurile și în infrastructurile feroviare.

1.3.2. Alegerea, punerea în operă și utilizarea acestor materiale trebuie să vizeze limitarea emiterii de fum sau gaze nocive și periculoase în caz de incendiu.

1.4. Protecția mediului

1.4.1. Impactul asupra mediului, datorat realizării și exploatării sistemului feroviar național convențional, trebuie evaluat și luat în calcul la proiectarea sistemului în concordanță cu dispozițiile legale în vigoare.

1.4.2. Materialele utilizate în trenuri și în infrastructuri trebuie să evite emisia de fum sau gaze nocive și periculoase pentru mediu, mai ales în caz de incendiu.

1.4.3. Materialul rulant și sistemele de alimentare cu energie trebuie concepute și realizate pentru a fi compatibile din punct de vedere electromagnetic cu instalațiile, echipamentele și rețelele publice sau private cu care acestea pot interfera.

1.4.4. Exploatarea sistemului de transport feroviar convențional trebuie să respecte nivelurile reglementate de poluare sonoră.

1.4.5. Exploatarea sistemului de transport feroviar convențional nu trebuie să producă în sol un nivel inadmisibil de vibrații pentru activitățile și spațiul adiacent infrastructurii, în condiții normale de întreținere.

1.5. Compatibilitate tehnică

Caracteristicile tehnice ale infrastructurii și instalațiilor fixe trebuie să fie compatibile între ele și cu cele ale trenurilor ce vor fi folosite în sistemul de transport feroviar convențional transeuropean.

În cazul în care respectarea acestor caracteristici se arată dificilă în unele părți ale rețelei, vor putea fi puse în operă soluții temporare care să garanteze compatibilitatea pe viitor.

2. Cerințe specifice fiecărui subsistem

2.1. Infrastructuri

2.1.1. Securitate

Pentru evitarea accesului sau intervențiilor nedorite în instalații trebuie luate măsuri corespunzătoare.

Măsurile trebuie luate pentru limitarea pericolelor la care sunt supuse persoanele, mai ales la trecerea trenurilor prin stații.

Infrastructurile la care publicul are acces trebuie să fie concepute și realizate astfel încât să se limiteze riscul pentru securitatea persoanelor (stabilitate, incendiu, acces, evacuare, peroane etc.).

Trebuie prevăzute măsuri corespunzătoare pentru a lua în calcul condițiile particulare din tunelele de lungimi mari.

2.2. Energie

2.2.1. Securitate

Funcționarea instalațiilor de alimentare cu energie nu trebuie să compromită siguranța circulației trenurilor sau securitatea persoanelor: utilizatorii, personalul de exploatare, locuitorii din vecinătatea căii și terțe părți.

2.2.2. Protecția mediului

Funcționarea instalațiilor de alimentare cu energie electrică sau termică nu trebuie să perturbe mediul peste limitele specificate.

2.2.3. Compatibilitate tehnică

Sistemele de alimentare cu energie electrică/termică utilizate trebuie:

— să permită trenurilor să realizeze performanțele specificate;

— în cazul sistemelor de alimentare cu energie electrică, să fie compatibile cu dispozitivele de captare a curentului instalate pe trenuri.

2.3. Comandă, control și semnalizare

2.3.1. Siguranța circulației trenurilor

Instalațiile de comandă, control și semnalizare utilizate trebuie să permită o circulație a trenurilor care să prezinte nivelul de securitate corespunzător obiectivelor fixate pentru rețea.

Sistemele de comandă, control și semnalizare trebuie să continue să permită circulația în deplină siguranță a trenurilor autorizate pentru a circula în caz de avarie.

2.3.2. Compatibilitate tehnică

Toată infrastructura nouă și tot materialul rulant nou, construite sau dezvoltate după adoptarea sistemelor de comandă, control și semnalizare compatibile, trebuie să fie adaptate pentru a utiliza aceste sisteme.

Echipamentele de comandă, control și semnalizare instalate în cabina de conducere a trenurilor trebuie să permită o exploatare normală, în condițiile specificate, în cadrul sistemului de transport feroviar convențional, precum și asigurarea interoperabilității cu sistemul de transport feroviar convențional transeuropean.

2.4. Material rulant

2.4.1. Siguranța circulației trenurilor

Structurile materialului rulant și a legăturilor dintre vehiculele feroviare trebuie concepute astfel încât să protejeze spațiile unde se află călătorii și spațiile de conducere în caz de coliziune sau de deraiere.

Echipamentele electrice nu trebuie să compromită siguranța în funcționare a instalațiilor de comandă, control și semnalizare.

Tehnicile de frânare și eforturile exercitate trebuie să fie compatibile cu concepția liniilor, a lucrărilor de artă și a sistemelor de semnalizare.

Trebuie luate măsuri corespunzătoare în ceea ce privește accesul la componentele sub tensiune, pentru a nu pune în pericol securitatea persoanelor.

În caz de pericol, dispozitivele trebuie să permită călătorilor să informeze mecanicul de locomotivă și totodată să permită personalului de însoțire al trenului să comunice cu acesta. Ușile de acces trebuie să fie dotate cu un sistem de închidere și deschidere care să garanteze securitatea pasagerilor.

Trebuie prevăzute și semnalizate ieșiri de siguranță.

Trebuie prevăzute dispoziții corespunzătoare pentru a lua în calcul condițiile particulare de siguranță în tunelurile de lungimi mari.

La bordul trenurilor este obligatoriu un sistem de iluminare de siguranță cu o intensitate și o autonomie suficiente.

Trenurile trebuie echipate cu un sistem de sonorizare care să permită transmiterea mesajelor către pasageri de către personalul de bord și de cel de la sol.

2.4.2. Fiabilitate și disponibilitate

Conceperea echipamentelor esențiale, de rulare, de tracțiune și de frânare, precum și cele de comandă și control trebuie să permită trenului, în situația de avarie specificată, să-și continue deplasarea fără consecințe nefaste pentru echipamentele rămase în serviciu.

2.4.3. Compatibilitate tehnică

Echipamentele electrice trebuie să fie compatibile cu funcționarea instalațiilor de comandă, control și semnalizare.

În cazul tracțiunii electrice, caracteristicile dispozitivelor de captare a curentului trebuie să permită circulația trenurilor folosind sistemele de alimentare cu energie a sistemului de transport feroviar convențional conectat la sistemul de transport feroviar convențional transeuropean.

Caracteristicile materialului rulant trebuie să-i permită acestuia să circule pe toate liniile pe care este prevăzută exploatarea sa.

2.5. Întreținere

2.5.1. Sănătate și securitate

Instalațiile tehnice și procedeele utilizate în unitățile de întreținere trebuie să garanteze securitatea exploatării subsistemelor și să nu constituie un pericol pentru sănătate și securitate.

2.5.2. Protecția mediului

Instalațiile tehnice și procedeele utilizate în unitățile de întreținere nu trebuie să depășească nivelurile de zgomot admisibile pentru mediul înconjurător.

2.5.3. Compatibilitate tehnică

Instalațiile de întreținere pentru materialul rulant convențional trebuie să permită să se efectueze operațiunile de siguranță, de igienă și de confort asupra întregului material rulant pentru care au fost proiectate.

2.6. Exploatarea și gestiunea traficului

2.6.1. Siguranța circulației trenurilor

Punerea în concordanță a regulilor de exploatare a rețelelor, precum și calificarea mecanicilor de locomotivă și

a personalului de bord și din centrele de comandă trebuie să garanteze o exploatare sigură, ținându-se cont de exigențele diferite ale serviciilor transfrontaliere și interioare.

Operațiunile și periodicitatea de întreținere, formarea și calificarea personalului de întreținere din centrele de comandă, precum și sistemul de asigurare a calității aplicat în centrele de comandă și de întreținere ale operatorilor de transport feroviar interesați trebuie să garanteze un nivel ridicat de securitate.

2.6.2. Fiabilitate și disponibilitate

Operațiunile și periodicitatea de întreținere, formarea și calificarea personalului de întreținere din centrele de comandă, precum și sistemele de asigurare a calității aplicate de operatorii de transport feroviar interesați în centrele de comandă și de întreținere trebuie să garanteze un înalt nivel de fiabilitate și de disponibilitate a sistemului.

2.6.3. Compatibilitate tehnică

Punerea în concordanță a regulilor de exploatare a rețelelor, precum și calificarea mecanicilor de locomotivă, a personalului de bord și a personalului însărcinat cu gestionarea circulației trebuie să garanteze eficacitatea exploatării sistemului de transport feroviar convențional, precum și conectarea acestuia cu sistemul de transport feroviar convențional transeuropean, ținându-se cont de exigențele diferite ale serviciilor transfrontaliere și interioare.

2.7. Aplicațiile telematicii pentru serviciile de călători și marfă

2.7.1. Compatibilitate tehnică

Cerințele esențiale în domeniul aplicațiilor telematicii, garantând o calitate în serviciu minimă pentru călători și pentru clienți în sectorul de marfă, se referă mai ales la compatibilitatea tehnică.

Pentru aplicațiile acestea trebuie să se asigure:

— bazele de date, software și protocoalele de comunicații de date să fie dezvoltate pentru a garanta maximum de posibilități de schimb de date, pe de o parte, între diferite aplicații, pe de altă parte, între operatori de transport feroviar diferiți, exceptând datele comerciale confidențiale;

— acces ușor la informații pentru utilizatori.

2.7.2. Fiabilitate, disponibilitate

Modurile de utilizare, de gestiune, de actualizare și de întreținere a acestor baze de date, software și protocoalele de comunicații de date trebuie să garanteze eficacitatea acestor sisteme și calitatea serviciului.

2.7.3. Sănătate

Interfețele acestor sisteme cu utilizatorii trebuie să respecte regulile minime ergonomice și protecția sănătății.

2.7.4. Securitate

Nivelurile de integritate și de fiabilitate convenabile trebuie să fie asigurate pentru stocarea sau transmiterea informațiilor legate de securitate.

ANEXA Nr. 4

CONFORMITATEA ȘI APTITUDINEA de utilizare a constituenților de interoperabilitate

1. Constituenți de interoperabilitate

Declarația „CS” se aplică constituenților de interoperabilitate care se referă la interoperabilitatea sistemului de transport feroviar convențional, prevăzut la art. 3. Acești constituenți de interoperabilitate pot fi:

1.1. Constituenți de uz general

Aceștia sunt constituenți care nu sunt specifici sistemului feroviar și care pot fi utilizați așa cum sunt în alte domenii.

1.2. Constituenți de uz general cu caracteristici specifice

Sunt constituenți care nu sunt specifici sistemului feroviar, dar care trebuie să demonstreze performanțe specifice atunci când sunt utilizați în domeniul feroviar.

1.3. Constituenți specifici

Sunt constituenți care sunt specifici aplicațiilor feroviare.

2. Domeniul de aplicare

Declarația „CS” prevede:

— fie evaluarea de către unul sau mai multe organisme notificate a conformității intrinsece a unui constituent de interoperabilitate, considerat izolat, cu specificațiile tehnice pe care trebuie să le respecte;

— fie evaluarea/aprecierea de către unul sau mai multe organisme notificate a aptitudinii de utilizare, considerat în mediul său feroviar, în particular în cazul în care interfețele sunt implicate, în raport cu specificațiile tehnice, mai ales de natură funcțională, care trebuie verificate.

Procedurile de evaluare se aplică de către organismul notificat atât în stadiul de proiect, cât și în stadiul de producție conform modalităților indicate în ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului, de preluare a STI.

3. Conținutul declarației „CS”

Declarația „CS” de conformitate sau a aptitudinilor de utilizare și documentele care o însoțesc trebuie date și semnate.

Această declarație trebuie să cuprindă următoarele elemente:

- referiri la prezenta hotărâre;
- numele și adresa completă ale producătorului sau ale reprezentantului autorizat, care este persoană fizică sau juridică cu sediul în România; în cazul reprezentantului autorizat se indică, de asemenea, și numele producătorului sau constructorului;
- descrierea constituentului de interoperabilitate: marcă, tip etc.;
- indicarea procedurii de urmat pentru declararea conformității sau a aptitudinii de utilizare, conform art. 13;
- toate descrierile relevante la care răspunde constituentul de interoperabilitate și, în particular, condițiile de utilizare;
- numele și adresa organismului sau organismelor notificate care aplică procedura privind conformitatea sau aptitudinea de utilizare și data certificatului de examinare, precizând, dacă este cazul, durata și condițiile de valabilitate a certificatului;
- dacă este cazul, referire la specificațiile europene preluate în legislația națională;
- identificarea semnatarului împuternicit să angajeze producătorul sau reprezentantul autorizat.

ANEXA Nr. 5

DECLARAȚIE

de verificare a subsistemelor

Declarația „CS” de verificare și documentele care o însoțesc trebuie să fie date și semnate.

Această declarație trebuie să cuprindă următoarele elemente:

- referințe la prezenta hotărâre;
- numele și adresa entității contractante sau ale reprezentantului autorizat, cu indicarea numelui și a adresei complete; în cazul reprezentantului se indică, de asemenea, numele comercial al entității contractante;
- descrierea succintă a subsistemului;

- numele și adresa organismului notificat care a procedat la verificarea „CS” prevăzută la art. 17;
- referiri la documentele conținute în dosarul tehnic;
- toate dispozițiile pertinente provizorii sau definitive la care trebuie să răspundă subsistemul și, în particular, dacă este cazul, restricțiile sau condițiile de exploatare;
- durata de valabilitate a declarației „CS”, dacă aceasta este provizorie;
- identificarea semnatarului.

ANEXA Nr. 6

PROCEDURA

de verificare pentru subsisteme

1. Introducere

Verificarea „CS” este procedura prin care un organism notificat verifică și certifică, la cererea unei entități contractante sau a reprezentantului autorizat, că un subsistem este:

- conform dispozițiilor prezentei hotărâri;
- conform cu alte dispoziții reglementare care sunt aplicabile și că poate fi pus în funcțiune.

2. Etape

Verificarea subsistemului cuprinde următoarele etape:

- concepția și proiectarea de ansamblu;
- construcția subsistemului, cuprinzând în special execuția lucrărilor de inginerie civilă, montajul constituentilor, reglajul ansamblului;
- încercările finale ale subsistemului.

3. Certificare

Organismul notificat care este responsabil cu verificarea „CS” eliberează certificatul de conformitate destinat entității contractante sau reprezentantului autorizat care, la rândul său, a eliberat declarația „CS” de verificare.

4. Dosarul tehnic

Dosarul tehnic care însoțește declarația de verificare trebuie constituit astfel:

- pentru infrastructuri: planuri de lucrări, procese-verbale de recepție a săpăturilor și armăturilor, rapoarte de încercări și de control al betoanelor;
- pentru alte subsisteme: planuri generale și de detaliu conform cu execuția, scheme electrice și hidraulice, scheme ale circuitelor de comandă, descrierea sistemelor

informatice și de automatizare, manuale de funcționare și întreținere etc.;

— lista constituenților de interoperabilitate încorporați în subsistem, conform art. 3;

— copii de pe declarația „CS” de conformitate sau a aptitudinilor de utilizare pe care constituenții menționați mai sus trebuie să le îndeplinească, conform dispozițiilor art. 13, însoțite, dacă este cazul, de note de calcul corespunzătoare și de o copie de pe înregistrările încercărilor și examinărilor făcute de organisme notificate pe baza specificațiilor tehnice comune;

— certificatul organismului notificat responsabil cu verificarea „CS”, însoțit de note de calcul corespunzătoare, contrasemnate de organism, prin care se stabilește că proiectul respectă prevederile prezentei hotărâri și care precizează orice rezervă formulată în timpul verificării și care nu a fost retrasă; certificatul trebuie, de asemenea, însoțit de rapoarte de inspecție și de audit pe care organismul le-a redactat în cadrul misiunii sale, așa cum este precizat la pct. 5.3 și 5.4.

5. Supraveghere

5.1. Scopul supravegherii „CS” este de a se asigura că, în timpul realizării subsistemului, obligațiile care decurg din dosarul tehnic au fost îndeplinite.

5.2. Organismul notificat, însărcinat să verifice realizarea subsistemului, trebuie să aibă acces în permanență în șantier, în atelierele de producție, în locuri de depozitare și, dacă este cazul, de prefabricare, la instalațiile de încercări și, în general, în toate locurile pe care el le consideră necesare pentru îndeplinirea misiunii sale. Entitatea contractantă sau mandatarul său trebuie să-i trimită toate documentele necesare în acest sens, în special planurile de execuție și documentația tehnică referitoare la subsistem.

5.3. Organismul notificat însărcinat să verifice realizarea subsistemului efectuează periodic audituri cu scopul de a se asigura că dispozițiile prezentei hotărâri sunt respectate. El furnizează cu această ocazie un raport de audit la responsabilii însărcinați cu realizarea. Organismul notificat poate solicita să fie convocat pentru a participa la anumite faze ale producției.

5.4. În plus, organismul notificat poate efectua vizite inopinabile pe șantier sau în atelierele de producție. Cu ocazia acestor vizite organismul notificat poate proceda la audituri complete sau parțiale. El furnizează un raport al vizitei și, dacă este cazul, un raport de audit responsabililor însărcinați cu realizarea subsistemului.

6. Depozitarea

Dosarul tehnic complet, întocmit conform pct. 4, trebuie depus de entitatea contractantă sau de reprezentantul autorizat pentru susținerea certificatului de conformitate, certificat eliberat de organismul notificat însărcinat cu verificarea subsistemului, în ordinea lucrărilor. Dosarul tehnic trebuie atașat la declarația „CS” de verificare pe care entitatea contractantă o trimite autorității competente.

O copie a dosarului tehnic este păstrată de entitatea contractantă pe timpul întregii durate de viață a subsistemului.

7. Publicare

Fiecare organism notificat publică periodic informațiile relevante referitoare la:

- cererile primite pentru verificarea „CS”;
- certificatele de conformitate eliberate;
- certificatele de conformitate refuzate.

8. Limba

Dosarele și corespondența referitoare la procedurile de verificare „CS” sunt redactate în limba română.

ANEXA Nr. 7

CRITERIILE MINIMALE

care trebuie luate în considerare pentru notificarea organismelor

1. Organismul, directorul său și personalul însărcinat să execute operațiunile de verificare nu pot să intervină nici în mod direct, nici ca mandatar în proiectarea, producerea, construirea, comercializarea sau întreținerea constituenților de interoperabilitate sau a subsistemelor ori în exploatarea lor. Aceasta nu exclude posibilitatea unui schimb de informații între producător sau constructor și organism.

2. Organismul și personalul însărcinat să efectueze verificarea trebuie să execute operațiunile de verificare cu cea mai mare integritate profesională și cea mai mare competență tehnică și trebuie să fie liberi de orice presiuni și stimulente, îndeosebi de ordin financiar, care pot să influențeze decizia lor sau rezultatele verificării lor, în special de cele care vin din partea unor persoane sau grupuri de persoane interesate de rezultatele verificărilor.

3. Organismul trebuie să dispună de personal și să dețină mijloacele necesare pentru a îndeplini în mod corespunzător sarcinile tehnice și administrative legate de efectuarea verificărilor; el trebuie, de asemenea, să aibă acces la materialul necesar pentru verificările speciale.

4. Personalul însărcinat să efectueze controale trebuie să posede:

- pregătire tehnică și profesională temeinică;

— cunoștințe corespunzătoare în ceea ce privește cerințele referitoare la controalele pe care el le efectuează și o practică suficientă în aceste controale;

— aptitudinea cerută pentru a redacta certificatele, procesele-verbale și rapoartele care constituie materializarea controalelor efectuate.

5. Independența personalului însărcinat să efectueze controlul trebuie să fie garantată. Remunerarea fiecărui agent nu trebuie să fie nici în funcție de numărul controalelor pe care le efectuează, nici de rezultatele acestor controale.

6. Organismul trebuie să semneze o asigurare de răspundere civilă numai dacă această răspundere nu este acoperită de stat pe baza prevederilor legale în vigoare sau dacă aceste controale nu au fost efectuate în mod direct de către stat.

7. Personalul organismului este obligat să păstreze secretul profesional pentru informațiile dobândite în exercitarea atribuțiilor sale, ce decurg din respectarea prevederilor prezentei hotărâri sau a altor reglementări, cu excepția situației în care informațiile sunt solicitate de autoritățile competente ale statului.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind abrogarea Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 3/2001 pentru aprobarea Procedurii privind reglementarea abaterilor de energie în raport cu energia contractată de consumatorii eligibili

În temeiul art. 9 alin. (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei — ANRE, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 99/2000, cu modificările ulterioare,

în conformitate cu prevederile Procesului-verbal al ședinței Comitetului de reglementare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei din data de 11 iulie 2003,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se abrogă Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 3/2001 pentru aprobarea Procedurii privind reglementarea abaterilor de energie în raport cu energia contractată de consumatorii eligibili, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 197 din 19 aprilie 2001.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale
de Reglementare în Domeniul Energiei,
Ion Lungu

București, 11 iulie 2003.
Nr. 19.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN

privind aprobarea onorariilor maxime pentru serviciile prestate de executorii judecătorești

Având în vedere dispozițiile art. 33 lit. c) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, modificată și completată,

văzând propunerile Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești referitoare la onorariile maxime pentru serviciile prestate de executorii judecătorești, cuprinse în Adresa nr. 496/2003,

în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 212/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, modificată și completată,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă onorariile maxime pentru serviciile prestate de executorii judecătorești, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin intră în vigoare de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Direcția organizarea instanțelor, resurse umane și statistică judiciară, Direcția economică, investiții și administrativ, Serviciul contencios și Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

p. Ministrul justiției,
Costache Alexe Ivanov,
secretar de stat

București, 12 iunie 2003.
Nr. 1.624/C.

LISTA

cuprinzând onorariile maxime aprobate pentru serviciile prestate de executorii judecătorești

Activitatea prestată	Onorarii maxime
Notificarea și comunicarea actelor de procedură	3.000.000 lei
Evacuări	20.000.000 lei, pentru debitor persoană fizică 50.000.000 lei, pentru debitor persoană juridică
Încredințarea minorului sau stabilirea domiciliului minorului	10.000.000 lei
Vizitarea minorului	5.000.000 lei
Puneri în posesie, grănițuiri, servituți, predări de bunuri etc.	20.000.000 lei, pentru debitor persoană fizică 50.000.000 lei, pentru debitor persoană juridică
Urmărirea mobilă a creanțelor	– 10% din valoarea creanței efectiv recuperate până la suma de 1 miliard lei – 1% pentru sume ce depășesc 1 miliard lei
Urmărirea imobiliară a creanțelor	– 10% din valoarea creanței efectiv recuperate până la suma de 1 miliard lei – 1% pentru sume ce depășesc 1 miliard lei
Poprirea	– 10% din valoarea creanței efectiv recuperate până la suma de 1 miliard lei – 1% pentru sume ce depășesc 1 miliard lei
Protestul de neplată la cambie, bilet la ordin și cecuri	3.000.000 lei
Constatarea unor situații de fapt și inventarierea unor bunuri	20.000.000 lei, pentru debitor persoană fizică 50.000.000 lei, pentru debitor persoană juridică
Procese-verbale de ofertă reală	3.000.000 lei
Orice alte acte sau operațiuni date prin lege	1.000.000 lei
Consultații în legătură cu constituirea actelor execuționale	1.000.000 lei

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro